

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **S.**, so sídlom v B., proti povinnému **P. G.**, bývajúcemu v M., pre 25 410 Sk (843,46 €), vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. Er 2275/2000, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. L. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 24. júna 2008 sp. zn. 11 CoE 8/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Oprávnenému sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov uznesením z 2. októbra 2007 č.k. Er 2275/2000 – 17 vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekučné konanie zastavil a oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 4 770 Sk do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. O trovách exekúcie rozhodol podľa § 196, § 200 a § 203 zákona č. 233/1995 Z. z., ktorých výšku určil v súlade s § 14 ods. 1 písm. a/ a b/, ods. 3, § 15 ods. 1, § 22 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „vyhláška“) a to za 10 úkonov paušálnou odmenou po 100 Sk, za 11 úkonov podľa hodinovej sadzby vo výške 200 Sk (celkove za 930 minút) a náhradu hotových výdavkov vo výške 570 Sk (poštovné, kolok, cestovné, kancelárske potreby).

Krajský súd v Prešove uznesením z 24. júna 2008 sp. zn. 11 CoE 8/2008 na odvolanie oprávnenej a súdneho exekútora uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti (vo výroku o trovách exekúcie) zmenil tak, že oprávnená je povinná nahradiť súdnemu exekútorovi trovy

exekúcie vo výške 2 170 Sk do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Uviedol, že v súlade s § 14 a § 15 vyhlášky (exekúcia bola zastavená) sa odmena súdneho exekútora určuje podľa počtu hodín účelne vynaložených na exekúciu a paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti. Na základe časovej špecifikácie jednotlivých úkonov exekučnej činnosti vyhotovenej súdnym exekútorom dospel k záveru, že súdny exekútor vynaložil účelne na exekúciu za preštudovanie návrhu 30 minút, vypracovanie žiadosti o udelenie poverenia 30 minút, vypracovanie upovedomenia o začatí exekúcie 30 minút, vypracovanie upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie 30 minút, vypracovanie príkazu na začatie exekúcie 30 minút, spolu 180 minút (3 hodiny), za čo mu pri odmene 200 Sk za každú začatú hodinu patrí odmena 600 Sk, okrem paušálnej náhrady 100 Sk za doručenie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručenie upovedomenia o spôsobe výkonu exekúcie, doručenie príkazu na začatie exekúcie, doručenie žiadosti o súčinnosť oprávnenému, doručenie žiadosti o súčinnosť príslušnej Správe katastra, doručenie žiadosti o súčinnosť Dopravnému inšpektorátu Policajného zboru (spolu 1 000 Sk) a náhrady hotových výdavkov (570 Sk). Celková odmena súdneho exekútora potom predstavuje sumu 2 170 Sk, ktorú mu priznal.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie súdny exekútor z dôvodu, že konanie je postihnuté inou vadou konania, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.). Bol toho názoru, že súdy dostatočne nepreskúmali skutočnosti ním uvádzané a neoprávnene mu krátili trovy exekúcie. Navrhol uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Oprávnená sa k dovolaniu súdneho exekútora nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie súdneho exekútora smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách exekúcie.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O. s. p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O. s. p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania súdneho exekútora z ustanovenia § 239 O. s. p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník konania namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti

účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania súdneho exekútora nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O. s. p. a ani z ustanovenia § 237 O. s. p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O. s. p. prípustné a vady uvedené v § 237 O. s. p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. augusta 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: